

“Piep”.... Terwijl ik druk bezig ben met een thuiswerk opdracht in Taalzee, komt er een oproep binnen via Teams. Ik klik op opnemen en voor me zie ik de lachende snoet van Moritz. “Heb je ook zin om iets leuks te gaan doen?” vraagt hij. “Dat schoolwerk is zooo saai.... Misschien was het op school toch niet zo erg, want hier thuis is echt helemaal niets te doen, behalve de saaie lessen van meester Almar (ja, de tovenaer van Symbolica). Van Tante Schmetti mogen we niets, want ze denkt dat we anders de koekoeken van slag maken. En dat zou een ramp zijn, als de ene koekoek na de andere begint te koekoeken. Je zou er nog koekoek van worden.” Natuurlijk heb ik zin om iets leuks te gaan doen en mijn thuiswerk is toch al bijna af. Snel verwissel ik mijn pyamabroek (niemand die dat tijdens het videobellen ziet, toch?) voor een jeans en spring op mijn fiets. Al snel zie ik de poort van de Efteling en parkeer mijn fiets recht voor het hek. Dat kan, omdat er nu toch geen gasten zijn. Gelukkig weet de bewaking wie ik ben en ze laten me naar binnen.

HIER BEGINT DE TOCHT: GA VIA GOOGLE STREETVIEW (eventueel via bovenstaande knop) NAAR DE INGANG VAN DE EFTELING.

Als ik door de poort ben, sla ik linksaf en loop tot aan de spoorweg overgang. Even goed opletten of de trein er niet aankomt, want wat jullie waarschijnlijk niet weten is dat, nu er geen bezoekers zijn, de trein de kabouters heen en weer brengt. Die helpen nu namelijk met het onderhoud in het park en met de trein scheelt dat een hoop tijd, met die kleine beentjes van ze.

Er is geen trein te zien en na de spoorwegovergang ga ik rechtsaf. Ik loop door totdat ik bij het restaurant aan mijn linkerkant ben. Hier ga ik naar links en niet veel later sta ik voor het huis van Frau Schmetterling. Het ziet er nog uit als de BOB, maar ik weet zeker dat Max en Moritz hier inmiddels wonen.

VRAAG: HOEVEEL PLANTENBAKKEN HANGEN HIER?

Max hangt al uit het raam. “Even wachten.”, roept hij. “Moritz stelt nog even de computer zo in, dat het lijkt alsof we gewoon in de digitale les aanwezig zijn!”. Niet veel later komen Max en Moritz via het deurtje naar buiten. “Wat zullen we als eerste gaan doen? Het is zo’n mooi weer. De kabouters zijn net klaar met onderhoud en hebben net de pompen van de wildwaterbaan aangezet. Laten we een testritje gaan maken!”.

Dat lijkt me een goed plan en zo laten we het huis van Frau Schmetterling aan onze linkerkant en vervolgen onze weg tot we aan de rechterzijde bij het plein van de wildwaterbaan aankomen. Snel gaan we naar binnen.

Dit verhaal is onderdeel van Een virtueel avontuur. Dit verhaal mag niet zonder toestemming van de auteur voor andere doeleinden worden gebruikt dan de opdracht op <https://eenvirtueelavontuur.jimdofree.com>

VRAAG: HOE HEET DIE BAAN? Neem de eerste letter van de naam.

Kletsnat komen we er weer uit. "Wie heeft dat water op extra nat gezet", giebelt Max. "Ik was het niet", zegt Moritz. Geen van twee had gezien dat ik stiekem op de zwarte knop had gedrukt, waardoor het een extra wild ritje was geworden.

We draaien om, zodat we met onze rug naar het Mayagebouw staan. We lopen naar voren en gaan helemaal rechtdoor, waarbij we het spookslot via de linkerkantkant onder een soort tunnel door passeren. Na het spookslot komen we bij een splitsing en gaan we rechtsaf De Brink op. Hier lopen we rechtuit naar het schitterende paleis van koning Pardulfus.

"Misschien wil Pardoes ook wel met ons mee? Die krijgt ook de hele dag les van die saaie baardaap van een tovenaer Almar. Laten we het hem gaan vragen!"

"Hallo, wie is daar?", klonk het uit de intercom. Het was Pardoes zelf. Toen hij hoorde wie er voor de deur stond, zwaaide deze als bij toverslag open en konden we naar binnen. Pardoes kwam net naar beneden gelopen. "Heb je zin om mee op avontuur te gaan, Pardoes?" vroeg Max. "Dat is jammer", zei Pardoes. "Ik heb net aan het fabeldier beloofd om hem te helpen met zwemles. Het lukt hem nog steeds niet om de juiste staartbeweging te maken en de koning is het zat dat hij steeds de ramen van het Botanicum moet vervangen.... O, nee, daar komt O.J.Punctuel aan. Als hij jullie ziet, vraagt hij zich vast af waarom jullie niet thuis in de digitale les zitten. Haast je! Kom mee! TRANSITO, KULTO, FABULU, trage treden, open u. Hierlangs kunnen jullie snel weer naar buiten zonder gezien te worden." En inderdaad, even later stonden we weer voor de ingang van het paleis.

Toch een beetje teleurgesteld, omdat Pardoes niet mee kon draaien we ons om en nemen het rechterpad langs het pannenkoekenhuis.

VRAAG: HOEVEEL HOUTEN TAFELS ZIE JE RECHTS VAN 'RONDJE VAN DE MOLEN?

Dit pad liepen we helemaal door totdat we aan de linkerkant de sprookjessprokkelaar zien, die vlak voor de heksenpoort van het Sprookjesbos staat. Gelukkig is de heks er niet en kunnen we zonder gezeur links langs de Sprookjessprokkelaar door de poort heen het sprookjesbos in. Zo lopen we rechts langs Doornroosjes kasteel (let op dat je het goede pad neemt; het is het pad meteen rechts van de trap. Niet de trap opgaan en ook niet te ver naar rechts klikken, want dan kom je bij het bostheater uit. In dat geval zit je op het verkeerde pad). Na het kasteel zien we al snel het kabouterdorp, maar ook daar was het nu net zo stil op straat als bij ons in de stad. We vervolgen ons pad, alwaar Langnek met zijn nek hoog boven de bomen uitsteekt. *"Dat doet hij zeker om voldoende*

Dit verhaal is onderdeel van Een virtueel avontuur. Dit verhaal mag niet zonder toestemming van de auteur voor andere doeleinden worden gebruikt dan de opdracht op <https://eenvirtueelavontuur.jimdofree.com>

afstand te houden.”, zei Moritz. “ Hé lange, anderhalve meter is genoeg hoor!”, riep Max. Langnek besloot om de wijste te zijn en reageerde niet.

VRAAG: HOEVEEL BLOEMPOTTEN STAAN ER TEGENOVER LANGNEK?

Snel lopen we door naar Roodkapje.

Als we bij haar huisje aan komen treffen we haar in tranen aan. Ze had koekjes gebakken en nu ze niet bij grootmoeder op bezoek mag wie moest dan de koekjes opeten. Nou, dat hoeft ze geen twee keer te zeggen. Met volle monden en gezichten vol kruimels komen Max, Moritz en ik de keuken van het huisje weer uit. Daar treffen we Wolf. Dat is altijd lachen, want die kun je zo lekker aan zijn staart trekken. Helaas had Wolf ons al snel in de gaten en vluchtte het bos weer in.

We gaan verder en treffen Pinoccio aan. *Hij is aan het vissen en heeft geen zin om mee te gaan, want de vissen bijten vandaag goed. Hij had al wel 100 vissen gevangen, zegt hij, terwijl zijn neus langer en langer wordt.*

VRAAG: WAT IS DE EERSTE LETTER OP HET BORD BOVEN HET HUISJE VAN GEPETTO (GOED KIJKEN!)

Voorbij Pinoccio 's huis houden we rechts aan, langs de rode schoentjes. We lopen rechtdoor langs de verblijven van verschillende sprookjesbewoners (deze bevinden zich allen aan de linkerkant), maar de meesten hadden hun plek verlaten. Bij de zeemeermin houden we links aan. We komen aan bij Draak en vragen hem waar iedereen is. *“Enkele sprookjesbosbewoners zonder huis zijn uit voorzorg in quarantaine geplaatst. Ze hebben allemaal een eigen huisje in Bosrijk. En nu wegwezen bij mijn schat, voordat ik jullie billen brand! Wraoh!”*, zei draak.

VRAAG: HOEVEEL GOUDKLEURIGE KNOPPEN ZITTEN ER OP HET RODE HEK?

Heel snel lopen we voorbij het huisje van de 7 geitjes, langs het huisje van de snoepheks (Hans en Grietje zitten binnen huiswerk te maken) en de put van vrouw Holle rechtdoor tot we bij Ezeltje Stekje komen. Met hem valt ook altijd te lachen, maar helaas...hij is er niet.

We houden rechts aan totdat we de fontein van de kikkerprins komen. *Hij is samen met Assepoester, Klein Duimpje en sneeuwitje lummeltje aan het spelen met de gouden bal en vraagt of we ook mee willen doen. Natuurlijk willen we dat!* Als we uitgespeeld zijn lopen we met Klein Duimpje mee naar huis. Dat is voorbij de fontein onder de poort door. Even verderop ligt de reus in de weg en voorzichtig lopen we langs hem heen om hem niet wakker te maken. *Zouden we*

Dit verhaal is onderdeel van Een virtueel avontuur. Dit verhaal mag niet zonder toestemming van de auteur voor andere doeleinden worden gebruikt dan de opdracht op <https://eenvirtueelavontuur.jimdofree.com>

stiekem zijn laarzen 'lenen'? Nee, dat moeten we maar niet doen, hij is sneller dan wij en als hij wakker wordt dan....Ik moet er niet aan denken.

Nadat we Klein Duimpje veilig thuis hebben gebracht lopen we langs Repelsteeltje. Ook hij is binnen aan het Netflixen. Een beetje lacherig lopen we door voorbij het meisje met de zwavelstokjes. *Die zal nu helemaal niets verkopen; wat sneu. We leggen wat koekjes van Roodkapje voor haar deur en kloppen aan. Daarna snellen weg en kijken van achter een boom naar haar verbaasde gezicht. Plots schrikken wij ons kapot, omdat die boom tegen ons begint te kniezen dat hij zich zo eenzaam voelt sinds de Efteling gesloten is. Ja, daar kunnen we verder ook niets mee, maar Max en Moritz vinden het wel een beetje zielig. Ze beloven Kniesoor om af en toe langs te komen voor een gezellig uurtje moppen tappen.*

Recht door naar de keizer zonder kleren. Bij deze keizer lopen we maar snel voorbij. *Stel je voor dat we die goeie man in zijn blootje tegen zouden komen. Het rood stijgt naar mijn wangen als ik er al aan denk.*

VRAAG: HOEVEEL BANKJES ZIE JE DAAR?

We vervolgen onze weg langs de Sprookjesboom, die eindelijk eens stil is. *Normaal hoort hij zichzelf zo graag praten, maar vandaag lijkt hij in een stilzwijgend gepeins verzonken.*

Zachtjes lopen we verder tot aan de fakir.

Hij is wel thuis, maar druk bezig om zijn huis helemaal fengshui te maken. Daar had hij nu de tijd voor, omdat er toch niemand naar zijn gefluit kwam luisteren. Maar bij nood, muziekgemis en andere rampen, hoeven we slechts drie keer te stampen. Geen denken aan dat we dat kattengejank van hem willen aanhoren! Zonder te stampen renden we snel verder, langs het paleis van de Chinese keizer, zo het sprookjesbos uit.

We lopen rechts voorbij de souvenirwinkel en gaan voorbij deze winkel naar rechts. We lopen heel het pad uit tot we weer op het plein voor Symbolica uitkomen.

Tot onze schrik staat daar O.J. Punctuel op de uitkijk en heeft ons in de smiezen. "Ik hoorde van Meester Almar dat jullie niet bij de les waren! Denken jullie nu echt dat we niet in de gaten hebben dat we niet naar jullie, maar naar een foto zitten te kijken. Een foto kan toch geen antwoord geven als meester Almar vragen stelt. Stelletje deurnieten! Rekels!" foetert O.J. Punctuel. Aan hun oren worden Max en

Dit verhaal is onderdeel van Een virtueel avontuur. Dit verhaal mag niet zonder toestemming van de auteur voor andere doeleinden worden gebruikt dan de opdracht op <https://eenvirtueelavontuur.jimdofree.com>

Moritz mee naar huis genomen. Ik ren er achteraan. Frau Schmetterling neemt de broertjes van hem over. Met een boos gezicht stuurt ze hen naar binnen en kijkt vervolgens naar mij. Ik zie de bui al hangen, maar opeens breekt er een lach door haar gezicht. "Ik vroeg me al af hoe lang die twee het digitale schoolgebeuren zouden volhouden.", zei ze. Gelukkig leer je niet alleen op school, maar ook door avonturen te beleven. Ik zal eens kijken hoe goed ze onderweg hebben opgelet. En jij? Heb jij onderweg ook goed opgelet en alle letters gevonden?" .

Oeps... kunnen jullie mij helpen? Vul de cijfers en letters die je gevonden hebt op volgorde van vraag in en je krijgt de code. Vul deze code in voor het apenstaartje van het emailadres .....@gmail.com. Stuur me snel een mailtje, dan hoop ik dat ik het goede antwoord aan Frau Schmetterling kan geven. Als het antwoord goed is, krijg je een autoreply van me terug. Voor de liefhebbers van geocaching is er in de replymail ook nog een TB te vinden.

kopie